Dıgıl

Fiyatı: 3000 LİRA (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 174

27 Ağustos 1992

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

tarama shalamars@gmail.com

SERVET VE GÜRCAN'DAN

AH O ERİK AĞAÇLARI

SEFA SOFUOĞLU'NDAN

AV ZAMANI

CAN BAYTAK'DAN

MEKANİK DUYGULAR

SERVET GÜRBÜZ'DEN

APTAL KORSANLAR

MURTAZA GÖKKAN'DAN

HER GECE BARDA

BENİM E... !

TURGAY TÜYSÜZ

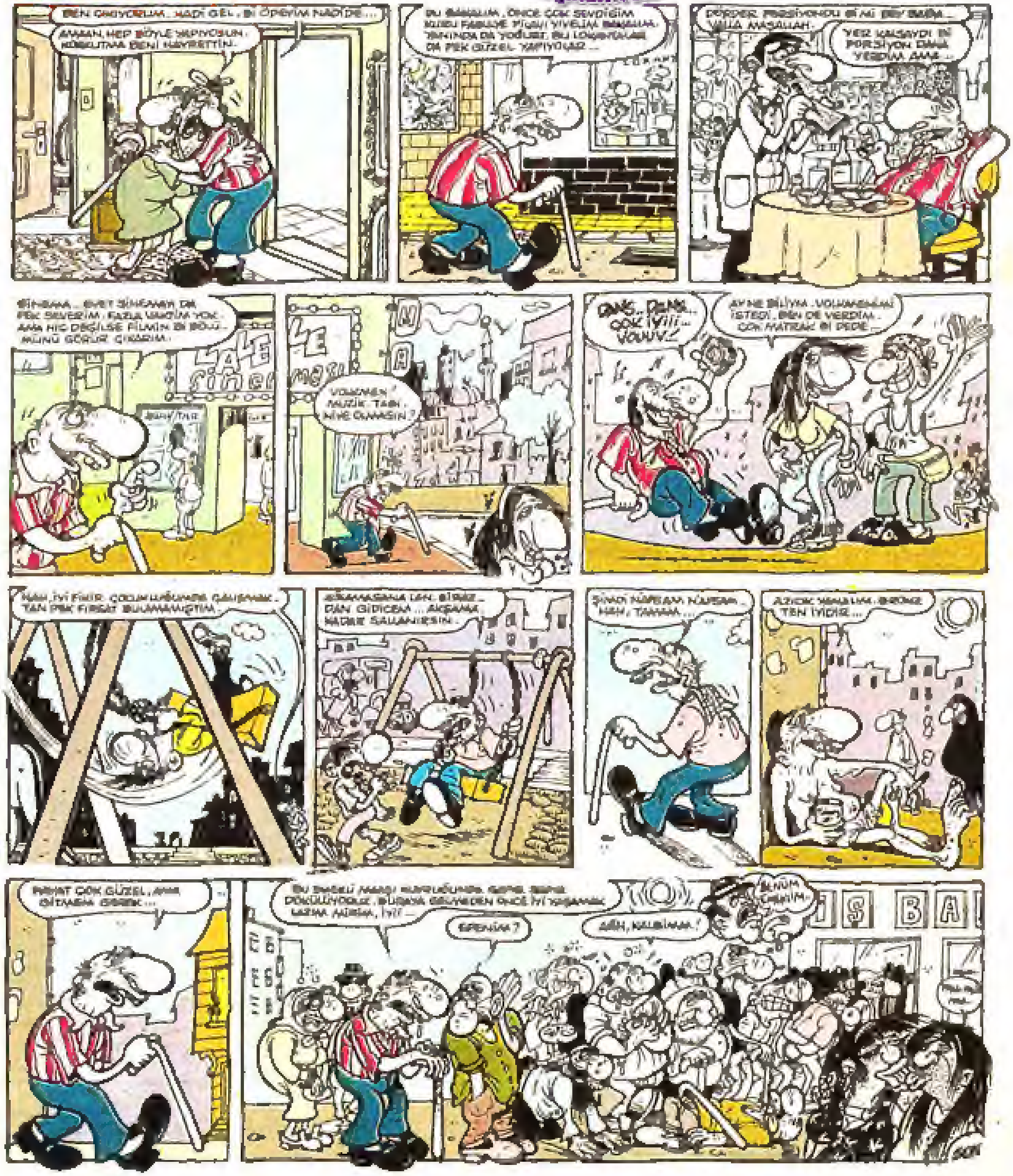

APTAL KORSANLAR

● SERVET GÜRBÜZ

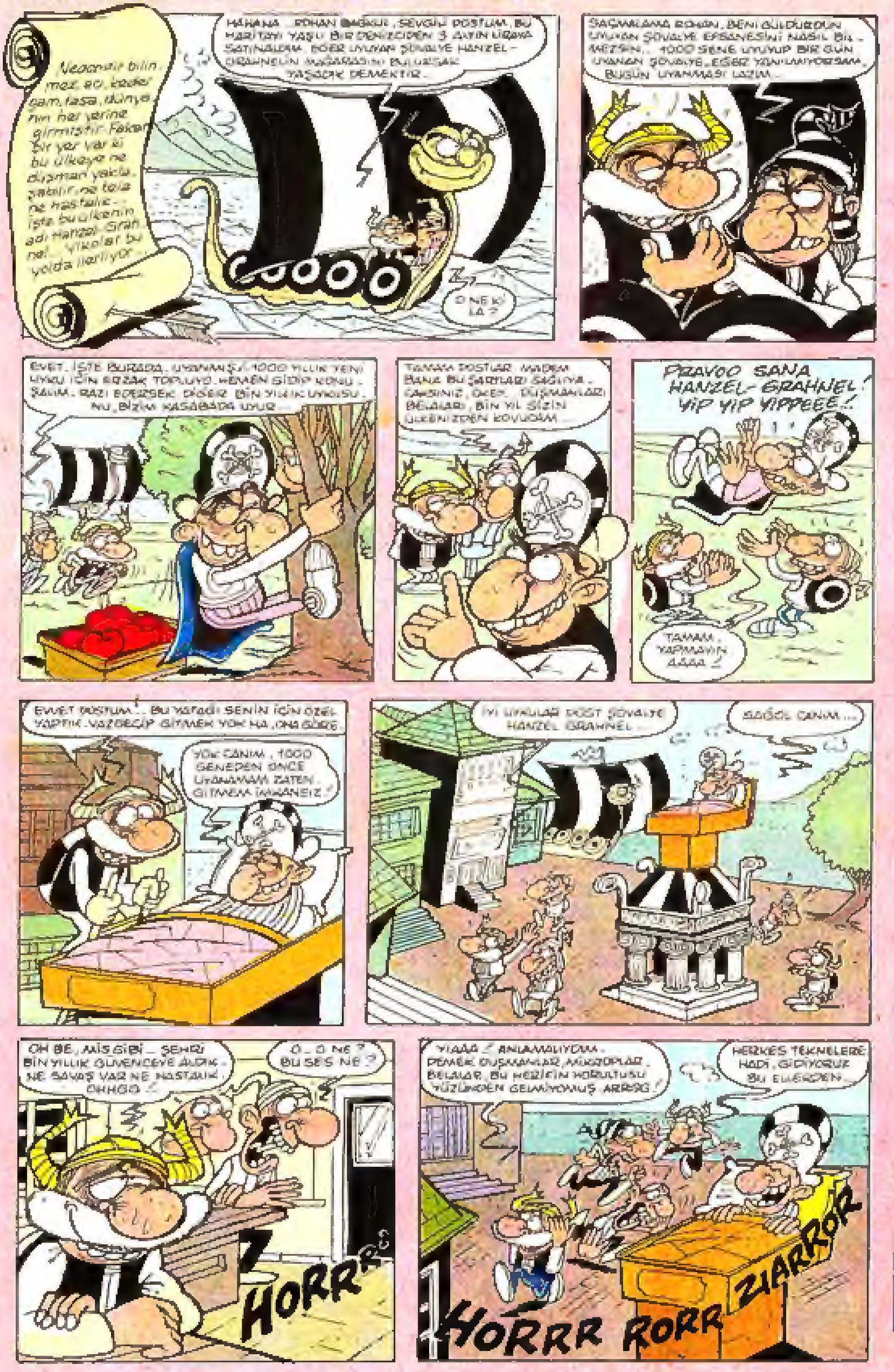

Dıgıl MEKTUPLAR

Selam arkadaşlar,

Bu yıl ticaret lisesinden mezun oldum. Bin bir ümitle girdiğim üniversite sınavının sonuçlarının açıklanmasıyla bende yanlış eğitim politikasının kurbanı oldum. Ben ticaret lisesi mezunu ve muhasebe kolu çıkışlı bir öğrenciyim. Benim girebileceğim yerler işletme, iktisat, ekonometri, çalışma ekonomisi ve end. ilişkileri, maliye... gibi bölümler. Bize okulda gösterilen ağırlıklı dersler muhasebe, ekonomi, maliye ve hukuk. Bu bölümlere girmek için istedikleri dersler ise ağırlıklı matematik, Türkçe, edebiyat, felsefe, coğrafya, mantık, tarih, psikoloji. Bu saydığım derslerden sadece matematik (2 saat), Türkçe ve biraz da tarihi (sadece 1. sınıfta) çok yüzeysel olarak gördük. Soranm size vermediğiniz şeyi nasıl geri istersiniz. İsteğimiz; nasıl klasik liselerde verdiğiniz bilgileri geri istiyorsunuz, bizden de verdiklerinizi geri isteyin. Sınav kitapçığında bizler içinde bir bölüm ayırın. Doktor olmak isteyen nasıl fen cevaplıyorsa, iktisatçı, ekonomist, muhasebeci olmak isteyen de bununla ilgili soruları cevaplasın. Üniversiteyi kazanmak bizim de hakkımız. Tek suçumuz olmadığımız bir borcu geri ödemek durumunda bırakılmamız...

Adaletli bir dünya için... Sevgiyle, Nurten ŞİRİN – Küçükbakkalköy/İST.

İSABETLİ KARAR

SANAT ve sanatçı, bünyesinde birçok meziyetleri odaklaştıran unsurlardır. Bir sanatın erbabı olmak, yani sanatçı olmak uzun zaman, azimli çalışma ve fedakârlık ister.

Her sanatçı adayı ilk aşamada en kolay olanı yapar. Maket, model veya madde kullanacaksa yine en basit olanı, en çok ve her zaman, her yerde bulunabileni, az bulunur veya fazla delayı olmayanı tercih eder. Basit olanı yapar ki henüz öğrenme aşamasındadır. Çok bulunanı işler ki yapabileceği hatalarla bir yenisini bulmada zorlanmamalı.

Örnekle: Av ve yabani hayvanları doldurma, teknik adı ile "tahnit" sanatı da ince bir sanattır. Bunu ilk öğrenecek olanlara "karga, tavuk, saksağan ve martı" önerilir. Hem işlemesi daha kolaydır, hem de nadide olmayan, her zaman her yerde kolaylıkla bulunabilen "basit" hayvanlardır!

Son günlerde Kenan Evren'in heykeltraşlığa merak sardığını ve büyük bir isabet ve kararlılıkla ilk eserini de gerçekleştirdiğini, yaptığı heykelin Prof. İhsan Doğramacı'ya ait olduğunu biliyor muydunuz?

Ahmet ÖNEN – Gemlik/BURSA

Dıgıl

Yıl: 4 Sayı: 174
27 Ağustos 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. IST
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tulgül Apt. No 10 Kat 3 Daire 6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

HURYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 35 04 – 6 HAT

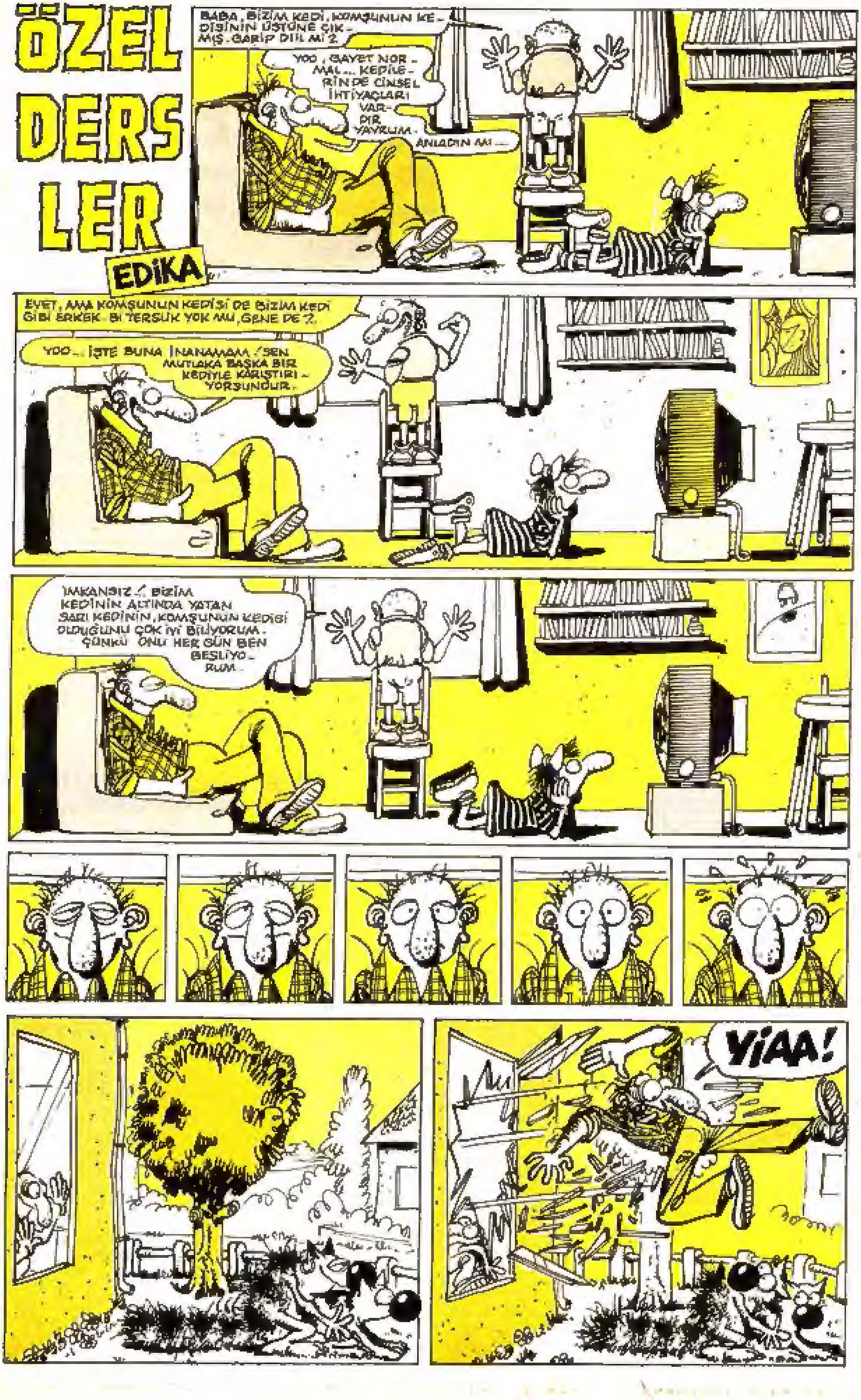
ÖZEL DERSLER
EDİKA
BABA, BİZİM KEDİ, KOMŞUNUN KEDİSİNİN ÜSTÜNE ÇIKMIŞ. GARİP DEĞİL Mİ?
YOO, GAYET NORMAL... KEDİLERİN DE CİNSEL İHTİYAÇLARI VARDIR YAVRUM.
ANLADIN MI...
EVET, AMA KOMŞUNUN KEDİSİ DE BİZİM KEDİ GİBİ ERKEK. BİR TERSLİK YOK MU, GENE DE?
YOO... İŞTE BUNA İNANAMAM! SEN MUTLAKA BAŞKA BİR KEDİYLE KARIŞTIRIYORSUNDUR.
İMKANSIZ! BİZİM KEDİNİN ALTINDA YATAN SARI KEDİNİN, KOMŞUNUN KEDİSİ OLDUĞUNU ÇOK İYİ BİLİYORUM. ÇÜNKÜ ONU HER GÜN BEN BESLİYORUM.
YİAA!

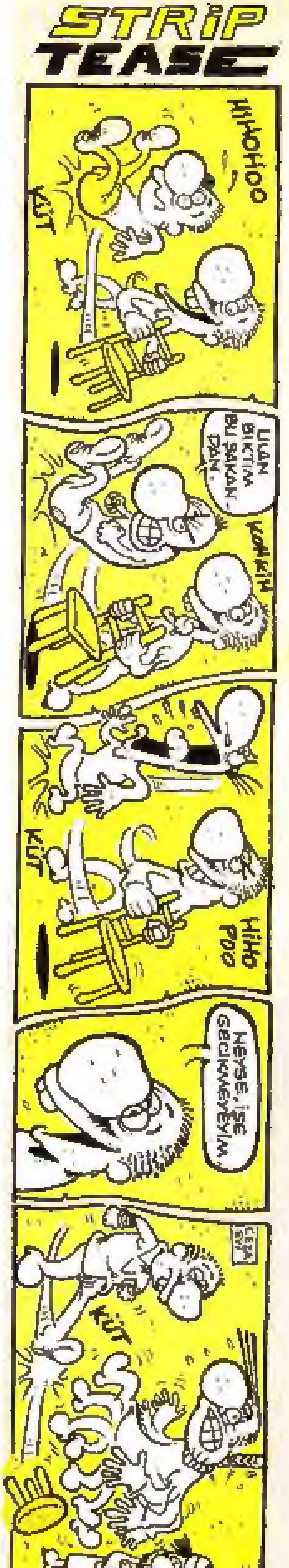
STRİP TEASE
HİHOHOO
KÜT
ULAN BIKTIM BU ŞAKADAN
KÜT
HİHO POO
NEYSE, İŞE GECİKMEYEYİM.
KÜT

● ÖZGÜR YICI

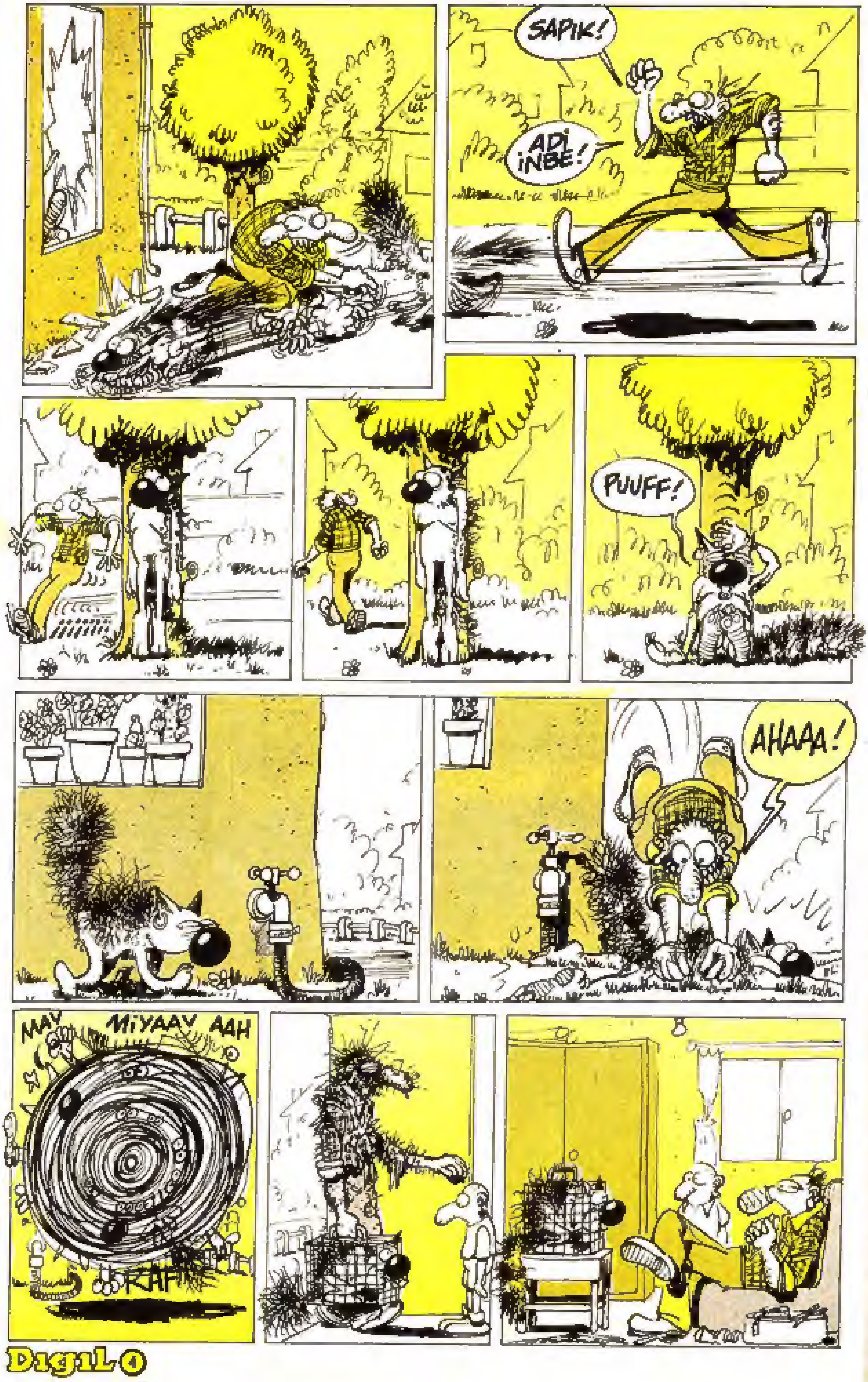

BİR BAKKALIN veresiye Defterinden

■ MURTAZA GÜRKAN

ÖZET: Bakkal Mehmet efendinin dükkânından veresiye alışveriş eden 200 - 250 kişi vardır... Bakkal Mehmet Efendi, bunlara hiç kızmaz... Ona göre böyle bir düzende, insanlar veresiye alışveriş etmeye mecburdur... Sonra kendisi evelallah demokrat bir bakkaldır... İnsanların durumlarını çok iyi anlıyordur... Artık bakkallarda gazete - derginin satılmadığı bir dönem yaşanmaktadır... Sabahları "bir gazete, bir ekmek" diyen insanlar şimdi nerelerdedir acaba?

* * *

HEY gidi bakkal Mehmet efendi hey... Hey gidi koca 24 yıl hey... Şöyle bir düşünüyorum da, kimler geldi, kimler geçti şu bakkaldan? İnsanların hepsi çok mu iyiydi? Yooo... Nankörleri de yok muydu? Vardı elbette... İyi niyeti suistimal edenler yok muydu? Vardı elbette...

Hiç unutmam... Bir Zeki vardı... Önceleri çok güvenilir, insandı... Sonra parasız kaldı, aldıklarını yazdırmaya başladı... Bir ay, iki ay... Zeki son derece saygılı, kibar, veresiye alışveriş ediyor... Bir gün "yahu Zeki, borcun epey birikti... Senin durumun yok anlıyorum ama, bu dükkândan kaç kişi veresiye alışveriş ediyor... Şu borcunun hiç olmasın, yarısını versen" diyecek oldum... Zeki gülerek "merak etme... Me- ➜

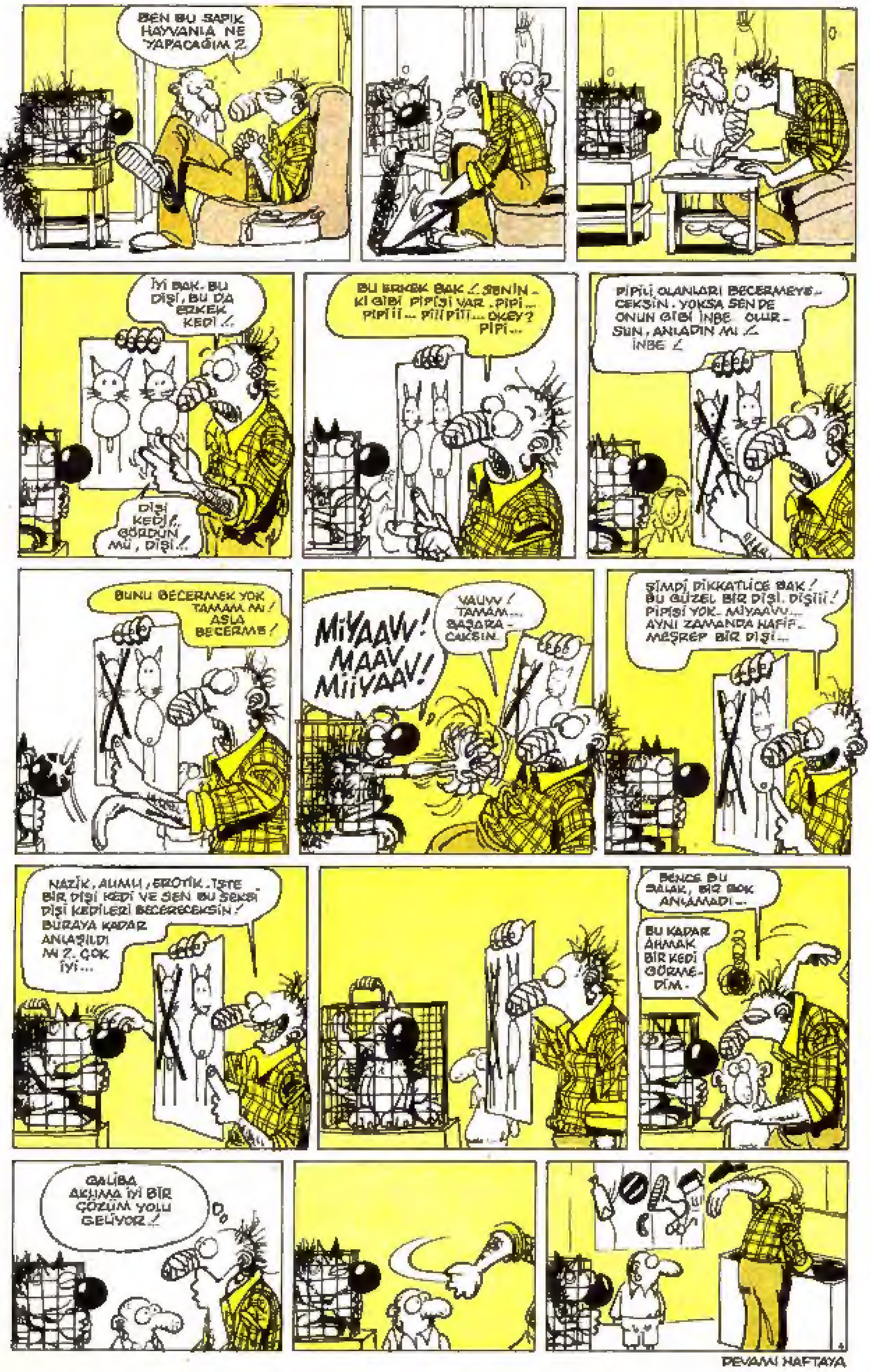

rak etme" dedi... Ondan sonra birkaç defa daha Zeki'ye borcunu hatırlatacak oldum yine "merak etme... Merak etme" dedi... Ve Zeki birgün eşyaları topladığı gibi gitti... Ev sahibine sordum, "nereye taşındı?" diye... "Ne taşınması Mehmet... Tüydü, tüydü" dedi... Gitti bizim 4 aylık veresiye... Aaaah veresiye aah!... Ev sahibine de 7 aylık kira takmış...Zavallı adam da, benim gibi Zeki'ye borcunu hatırlattıkça, Zeki "merak etme... Merak etme" dermiş...

Aradan aylar geçti... Ne ayları? Belki de 2 - 3 yıl geçti... Birgün tekelden çay, şeker, sigara almışım... Yüküm de ağır... Hava da sıcak... Her zaman sırtımda götürürüm aldığım malları ama dedim ya, bu defa yüküm ağır... Hem dinlenmek, dinlenirken de sigara içmek üzere gölge bir yere oturdum... Sigaramdan bir - iki nefes çekmiştim ki, bir adam yanımda bitti... "Hastaneden yeni çıktım abi... Memleketim olan Trabzon'a gidicem" dedi... Birden kalakaldım öyle... Ulan bu bizim Zeki'ydi... "Senin memleketin İzmir dil mi hemşerim?" dedim... Şaşırdı... Şaşırmaz mı deyyus? "Şey aslen Trabzon'luyum abi" diye kekelemeye başladı... Tam "iyi günler" dedi, kaçarken yakaladım... "Ulan Zeki... Seni hastanede iyi tedavi edememişler... Memlekete böyle hasta hasta mı gideceksin?" deyip bir sopa çektim... Millet elimden zor aldı... Oh be rahatlamıştım... Heee... Döverken "abi yapma kurban olayım, bir yerimi kıracaksın" dedikçe ben gülerek "merak etme... Merak etme" diyordum... En azından veresiyenin namusu kurtulmuştu...

(Devamı haftaya)

SEÇMECE BUNLAR!..

● ÖZGÜR YICI

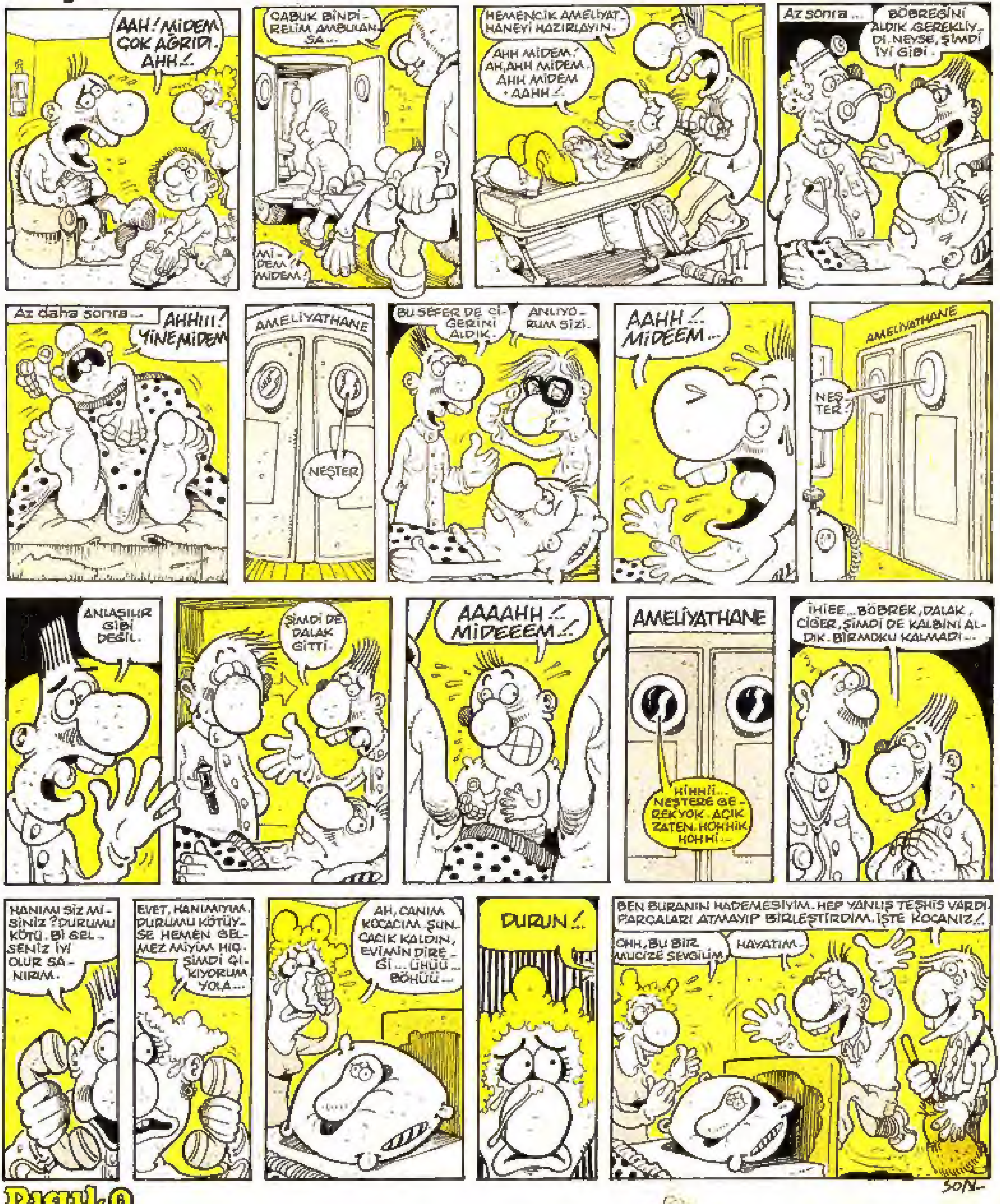

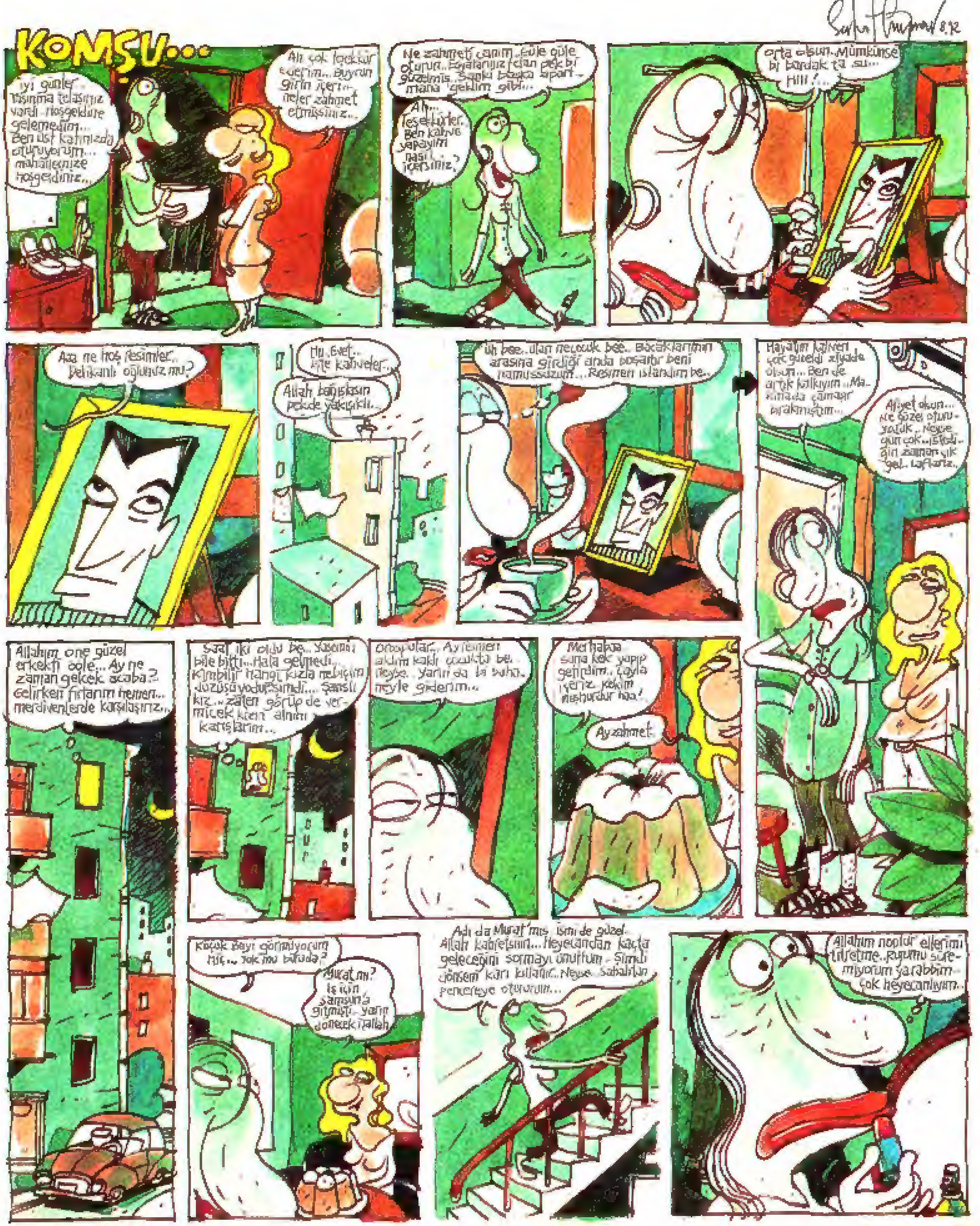
KOMŞU...
İyi günler... Taşınma telaşınız vardı... hoşgeldine gelemedim... Ben üst katınızda oturuyorum... mahallenize hoşgeldiniz...
Ah çok teşekkür ederim... Buyrun girin içeri... neler zahmet etmişsiniz...
Ne zahmeti canım... Güle güle oturun... Eşyalarınız felan pek bi güzelmiş... Sanki başka apartmana gelmiş gibi...
Ah... Teşekkürler. Ben kahve yapayım nasıl içersiniz?
Orta olsun... Mümkünse bi bardak ta su... Hiii!...
Aaa ne hoş resimler... Delikanlı oğlunuz mu?
Hu... Evet... İşte kahveler...
Allah bağışlasın pekde yakışıklı...
Uh bee... olan nezaket bee... bacaklarımın arasına girdiği anda boşaltır beni namussuzum... Resmen ıslandım be...
Hayatım kahveniz çok güzeldi ziyade olsun... Ben de artık kalkıyım... Ma... kinada çamaşır bırakmıştım...
Afiyet olsun... Ne güzel oturduk... Neyse gün çok... İstediğin zaman çık gel... laflarız...
Allahım o ne güzel erkekti öyle... Ay ne zaman gelecek acaba? Gelirken fıstanım hemen... merdivenlerde karşılaşırız...
Saat iki oldu be... Yabancı film bile bitti... Hala gelmedi... Kimbilir hangi kızla nebiçim kuzusu yoduşşimdi... Şanslı kız... zaten görüp de vermicek kızın alnını karışlarım...
Orospular... Aylarımın aklım kaldı çocukta be. Neyse... Yarın da bi saba... neyle giderim...
Merhaba sana kek yapıp getirdim... Çayla içeriz. Kekim meşhurdur haa!
Ay zahmet.
Küçük bey'i göremiyorum hiç... Yok mu bu'ruda?
Murat mı? İş için Samsun'a gitmişti... Yarın dönecek inşallah.
Adı da Murat'mış. İsmi de güzel. Allah kahretsin... Heyecandan kaçta geleceğini sormayı unuttum... Şimdi gönsem karı kıllanır... Neyse... Sabahtan pencereye otururum...
Allahım noolur ellerimi titretme... Rujumu süremiyorum yarabbim... Çok heyecanlıyım...

İşte O!..
Merdivende karşılaşmış gibi yaparım.. seederim.. yani ayaamı tökezletirim... Geldiii....
Kalbimin çarpmasını duymaz inşallah.. ıhh geliyo...
AH!.. İMDAAAT..
Geçmiş olsun.. İyisiniz di mi?..
Oh Tanrım. Hayatımı kurtardınız...
Allahım... Az daha... Azdaha kendimi tutamıyordum.. Azdaha "gel bize" dicektim...
Tanrı gibi çocuk keraba... Tövbe tövbe... Ay neydiyse geçiyordum.
Şimdi yanımda olsaydı... boynumu, göğüslerimi, göbeğimi öpseydi. Bacaklarımı aynı böyle büyük bi arzuylah okşasaydıhhh..
Kahretsin onu düşünmekten uyuyamıyorum.. Şu an naapıyor acaba?
ahh.. ahh..
Bu sesler.. Bu nitti Aşa pencereden.. Annesinin sesi gibi geldi.. Amanın.. Evde kesin bi numara dönüyor..
Vay Nuran Vaaay.. Sen ne yere bakan yürek yakanmışsın bee. Naapıyorsun merak ettim....
Nuraaan! Nuraaan?
TAK TAK
Aaa Seldaa.
Kimmiş canım?
Tanrım sizz.. siz.. ikiniz..
Ohh.. Canıma değsin.. İyi oldu size.. Adi karı.. Hem oğlun yaşında çocukla yat-kalk sevgilisi ol. Hem de beni oğlum diye kandır.. Hem de üçlü takılma teklifimi kabul etme... Pliğinizi böyle pazara çıkarırım N... İşte..
Tamam Tamam Janie artık kendimi aşkımızı fakalça sürdürebileceğimiz bir yer bulursak sakın umudunu yitirme..

Ah o erik ağaçları ...

● YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
● ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

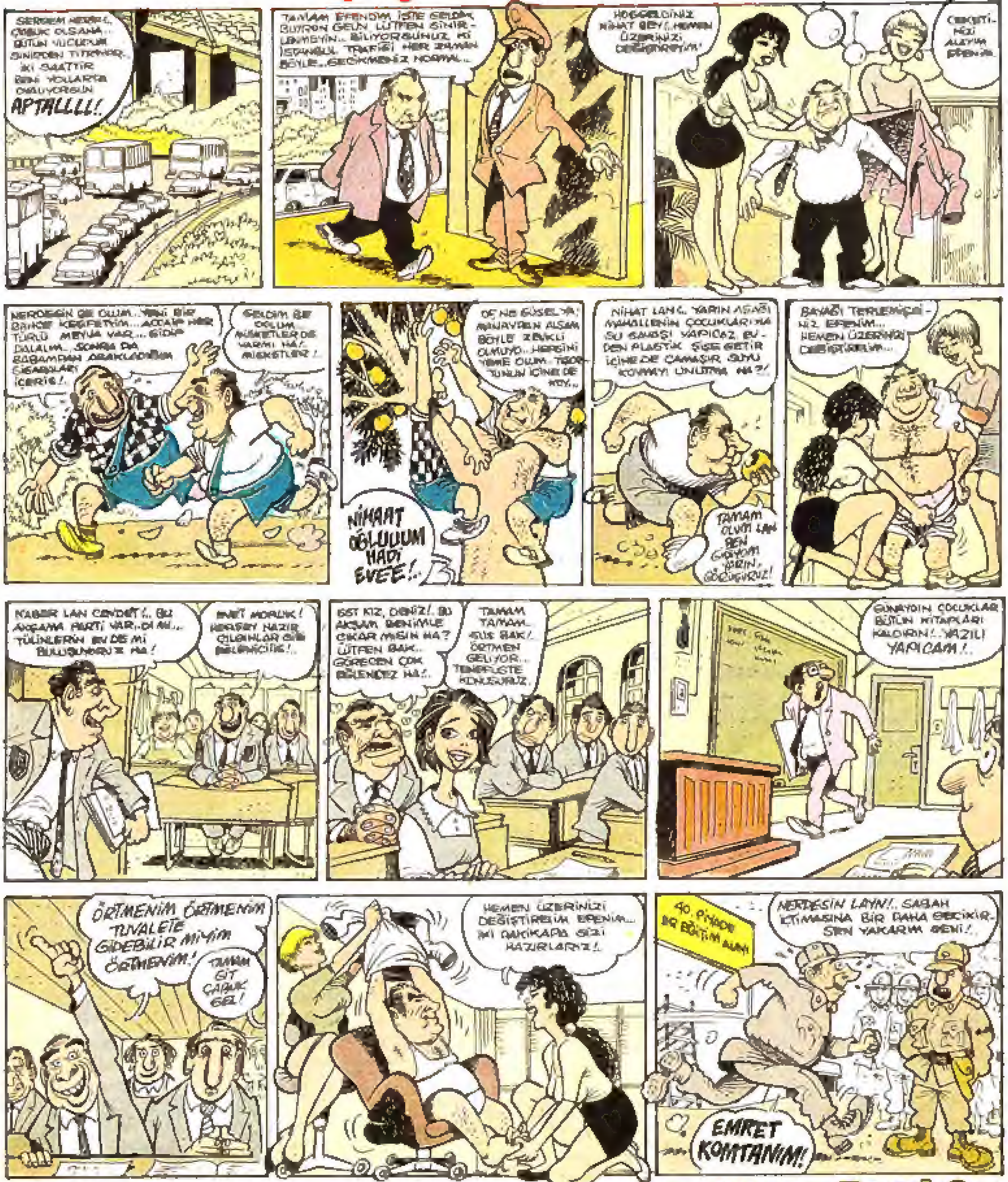

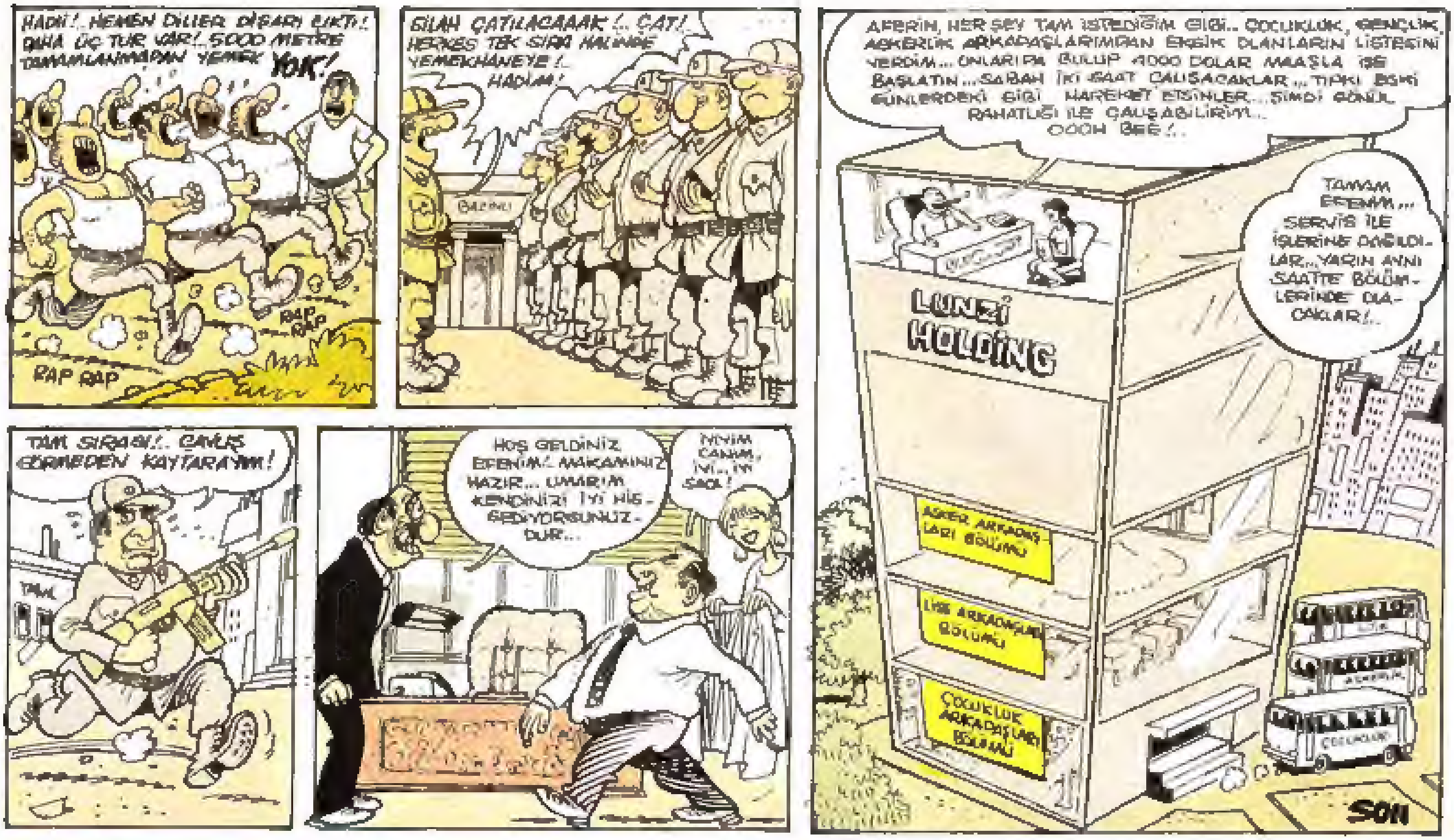

Her gece BARDA

(TAMAMI ESPRİ, TAMAMI BURDA)

MİNİ MEYHANE – BAR

BRE aman... Bre aman... Aman ki aman. Köşe yazılarının en zor yanı, yazıya giriş yapmakmış meğer. Şimdi "Ya sen yabancı mısın? Yaz işte kafana göre birşeyler" diyeceksiniz... Yooo... olmadı işte... 7 aydır her hafta muhabbet ediyoruz diye işkembeyi Kübra'dan sallayayım o zaman. Aklıma ne gelirse, atayım kafadan... Dostluk başka, yazı başka. Bizim köşemizin ismi "Her gece barda" ama yazdığımız bazı yazılar barları da aşıp tepelere tırmanıyor.

Bir barda elinde içki kadehi ile dolaşan mini etekli, yanık tenli, seksi kadının komiğini yakalamak ya da o barın içki ve meze fiyatlarından bahsetmek her akşam aynı barda içki içerken görülmeyi marifet sayanları her zaman yazamam. Bu beni sıkar sevgili okur... Beni sıkan olay, seni benden daha çok sıkar. Ben yazmaya, sen okumaya mecbur değilsin.

Espri de kaliteyi yakaladığın için sen de ben de mükemmeliyetçi olduk. ne mutlu bana ki yazdığım barların kahramanı benim. Bir bar yazısında şiir yazıyorum, kırmızı karanfilleri yazıyorum felsefik gözlemleri yazıyorum. Ne mutlu sana ki, böylesine kendini beğenmiş şımarık 1.68 boyunda, senin için içen ve sarhoş olan bir yazarın var. Bu insan **Her Gece Barda...** Kurban olayım.

Gelelim bu haftaki barımıza. Bu hafta mini meyhane bardaydık dostlar. Tiyatrocu, sinemacı dostumuz sevgili Oktay Güzeloğlu'nun karargâhında insanlarla hem söyleştik hem de içtik. mini meyhane bar diyorum ama Oktay abinin dediği gibi burası mini olmaktan çıkmış ve sokak bar olmuş. Millet bir uçtan, bir uca sokağa yayılmış içiyor. Yaz bitince

sokak bar da biter. Onun için yaz bitmeden sokak barı bir defa daha yazalım dedik.

Mini bar, Beyoğlu'nda balık pazarının içinde meyhaneler sokağın en son durağı. Burayı oluşturan insanların % 90'ı genç. Rakı + bira + gürültülü müzik... 480 voltluk müzik Emirgan vericisinden, İstanbul'un bütün barlarına anında yayın yapıyor. İçkiyle, müziğin bütünleştiği ortamda müzik susunca, insanların eli ayağına dolaşıyor. Kimi rakıyı pantolonuna döküyor, kiminin sohbeti yarım kalıyor, konuşamıyor. Müzik başlayınca herkes yine normale dönüyor.

Rakımı yudumlarken etrafı kesiyorum... Selam verenler, uzaktan kadeh kaldıranlar... Sevimli insanlar, sevimliliğe içiyorlar...

Barış'ı görüyorum... Genç, yakışıklı ve saygılı bir insan... Selamlaşıyoruz, hatırımı soruyor gülümseyerek. Hep gülüyor zaten. Her zaman "Murtaza abi... Beni bir defa yazmadın" diyordu. "Acele etme, yazıcam" diyordum. Tekstilcilik yapıyor. İçki var, zamparalık var, kaş, göz vur, boy pos yok. İçince sızar, ama kimseye içtiğini belli etmez. Herkes onu gözlerini dinlendiriyor sanır. Barış'ın yanında aynı güzellikte bir arkadaş var. Uzaktan sırtını görüyorum... Sırtındaki tişort, yabancı gelmiyor bana. Evet bu benim tişortum. Tişortu giyen de kardeşim Sancar... Koyu bir muhabbete dalmış. Çaktırmadan yanından geçerken konuştuklarını dinliyorum. Kardeşim "Şurda 2000 yılına, 8 var arkadaşlar. Siz beni 2000'li yıllarda görün. İyi bir yerde para bulursam, ilk uzun metrajlı filmimi 2001 yılında çekicem" diyordu. Ulan bizim oğlan bu sözleri nerden öğrenmiş. Allah... Allah...

Bira silonunun başında, Oktay abinin oğlu Barış var. Biraları dolduruyor. Canı sıkılınca da silonu hortum gibi yapıp müşterilerin üstüne bira püskürtüyor. Mezeci Kâmil, hep barın içinde olduğundan dışarıyı göremiyor. İki saatte bir havalandırmaya ve volta atmaya çıkıyor. Ziya, Cengiz ve Şeyhmuz beyler dışarıda müşterinin nabzına göre içki veriyorlar...

Sevimli insan Uğur, sevgilisiyle konuşuyor. Arada bir benim iyi olduğumu görünce, mutlu oluyor. Uğur'la Mustafa'yla, Hüseyin'le, Dr. Ahmet I ve Dr. Ahmet 2'yle kaleden kaleye şahin uçuruyoruz...

Hüseyin Avni dedeyi görüyorum. Sakalları 15 Ağustos'ta 6. yılını bitirmiş, 9. yılına basmış. Saçları da tabi. Hiç kesmeyeceğim diyor... "Beni seviyor musun?" diyorum. Bütün insanları sevdiğim gibi diye yanıtlıyor. Yeni kitabının ismi "Sesim çiviye takıldı"... "Yakında" çıkacak diyor.

Biraz ileride Sinan'ı görüyorum. Sessiz, mütevazi insan. 3 aydır tanıyorum. Hapisten çıktı... Buradaki insanlardan çok farklı. Konuşuyoruz. Onunla söyleşmek çok keyifli. Adeta sözcüklere halay çektiriyor. Oktay abinin çok eski ve yakın arkadaşı... Sinan "Bu sokak, benim hapisten çıktıktan sonra kafamda kurduğum dünyanın dışında, adım attığım yabancı dünya... Yani hayatın gerçekleriyle ilk yüz yüze geldiğim **"bir marginal sokak"** diyor. Yani ilk içki içtiğim, ilk sevdalandığım.

Rakı 10 bin, bira 7 bin, mezeler de 8 - 10 bin lira. Bir gidin görün. Bir bira için, sigara böreği yiyin. Beni hatırlayın.

Hoşçakalın derken haftaya bir başka barda...

● ***MURTAZA GÜRKAN***

MEKANİK CİLVELER

CAN BAYTAK

AV ZAMANI

● SEFA SOFUOĞLU

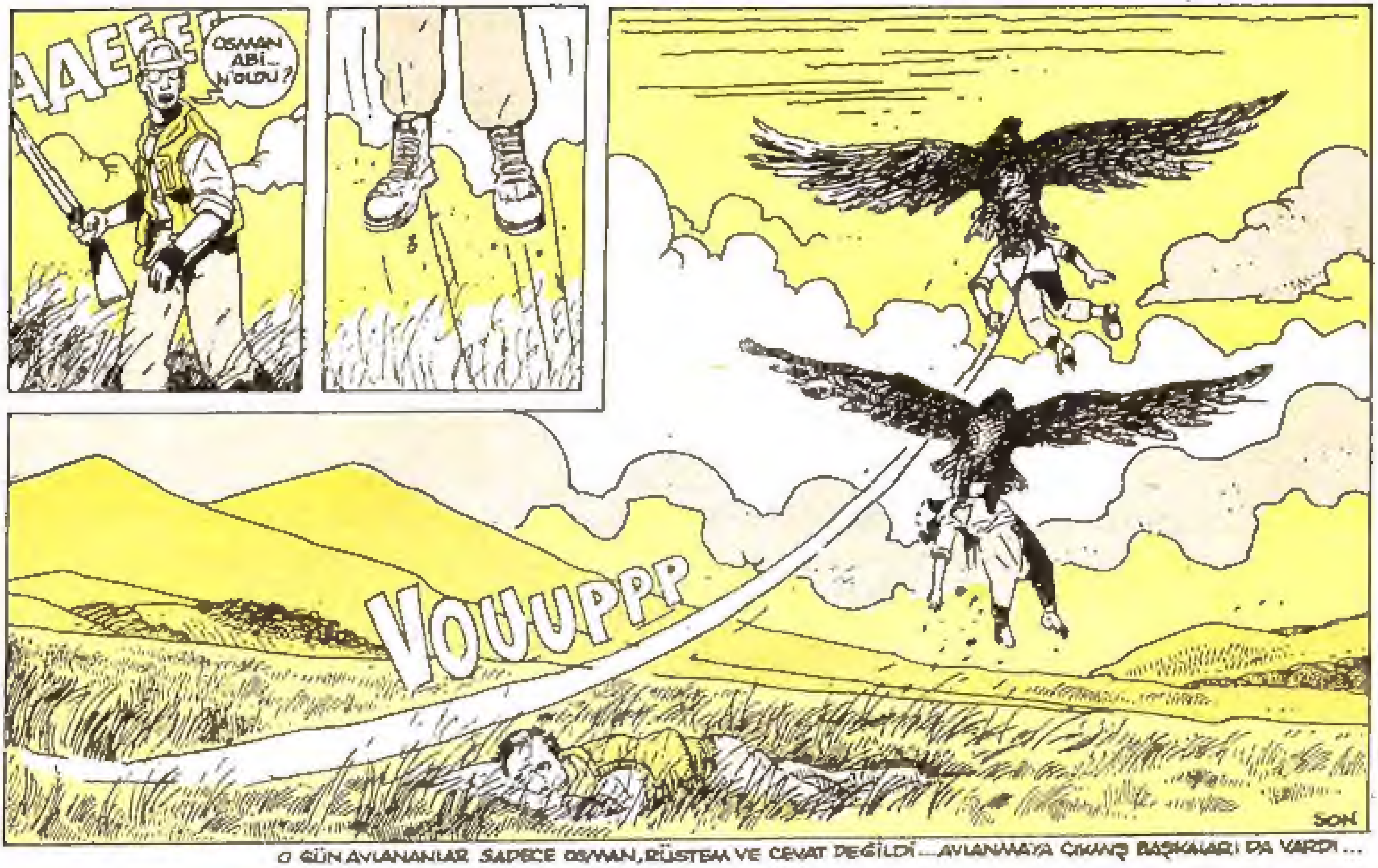

O GÜN AVLANANLAR SADECE OSMAN, RÜSTEM VE CENAT DEĞİLDİ... AVLANMAYA ÇIKMIŞ BAŞKALARI DA VARDI...

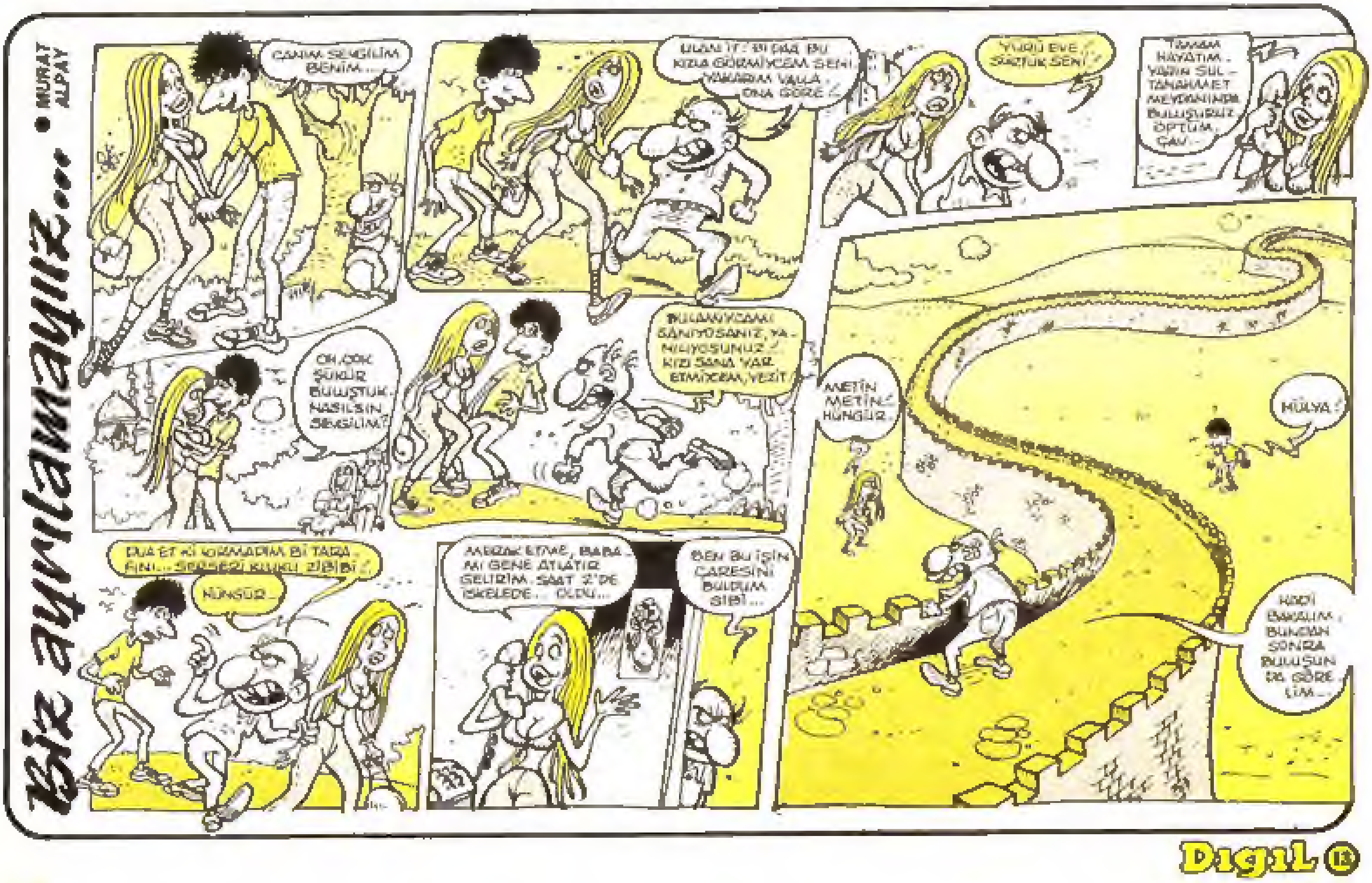

GEYİK MUHABBETİ

● MEHMET COŞKUN

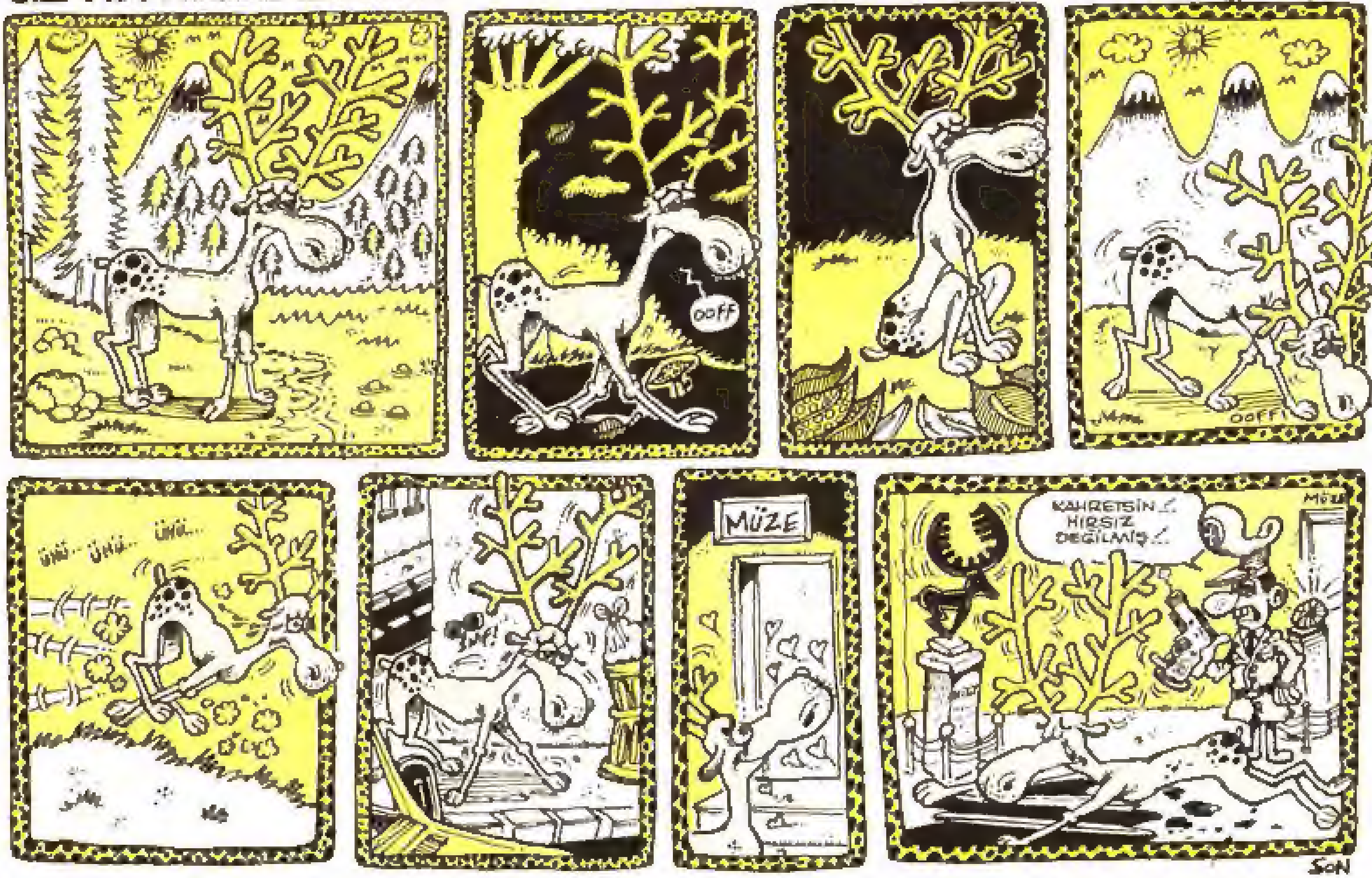

KAYIP ARANIYOR.

● BERKANT DİNÇ

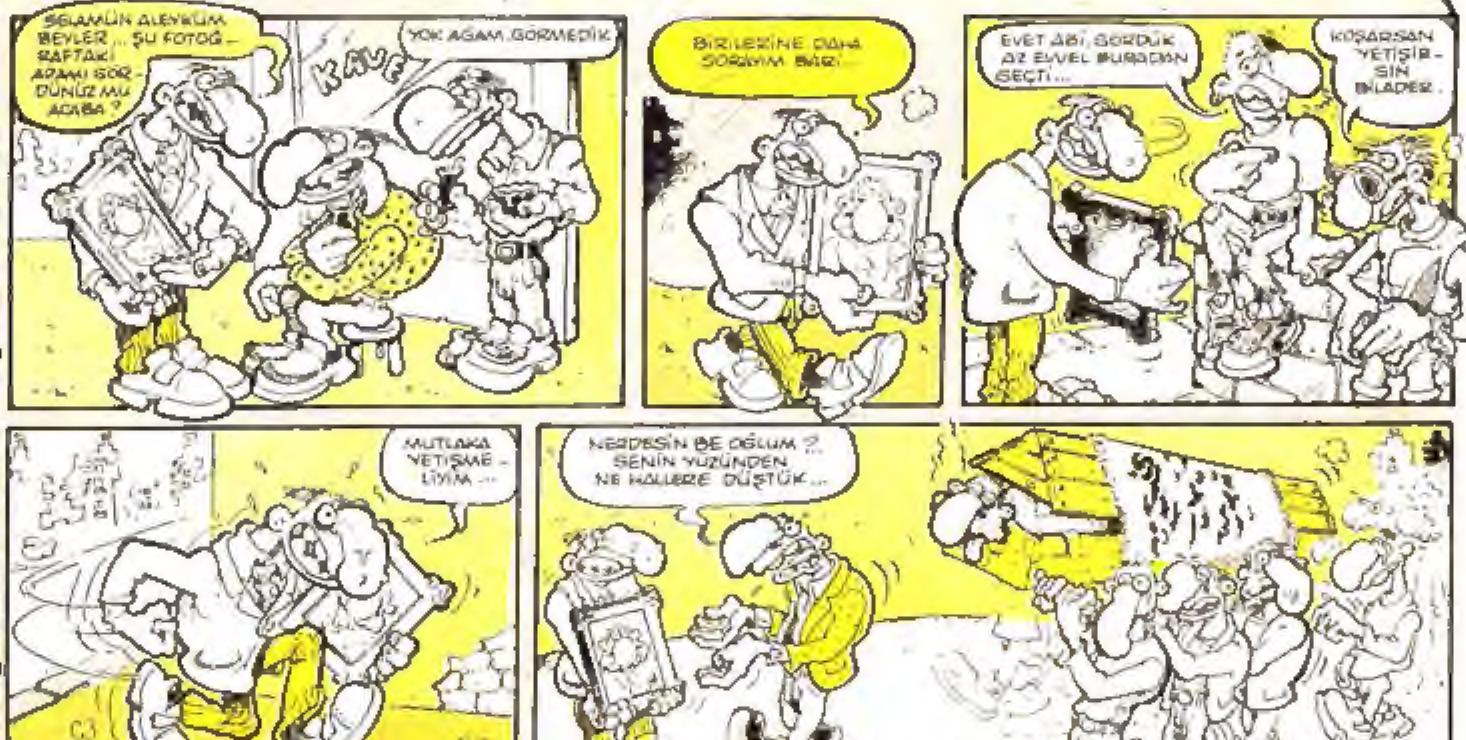

ÇIT ÇIT

● CENK ERDEM

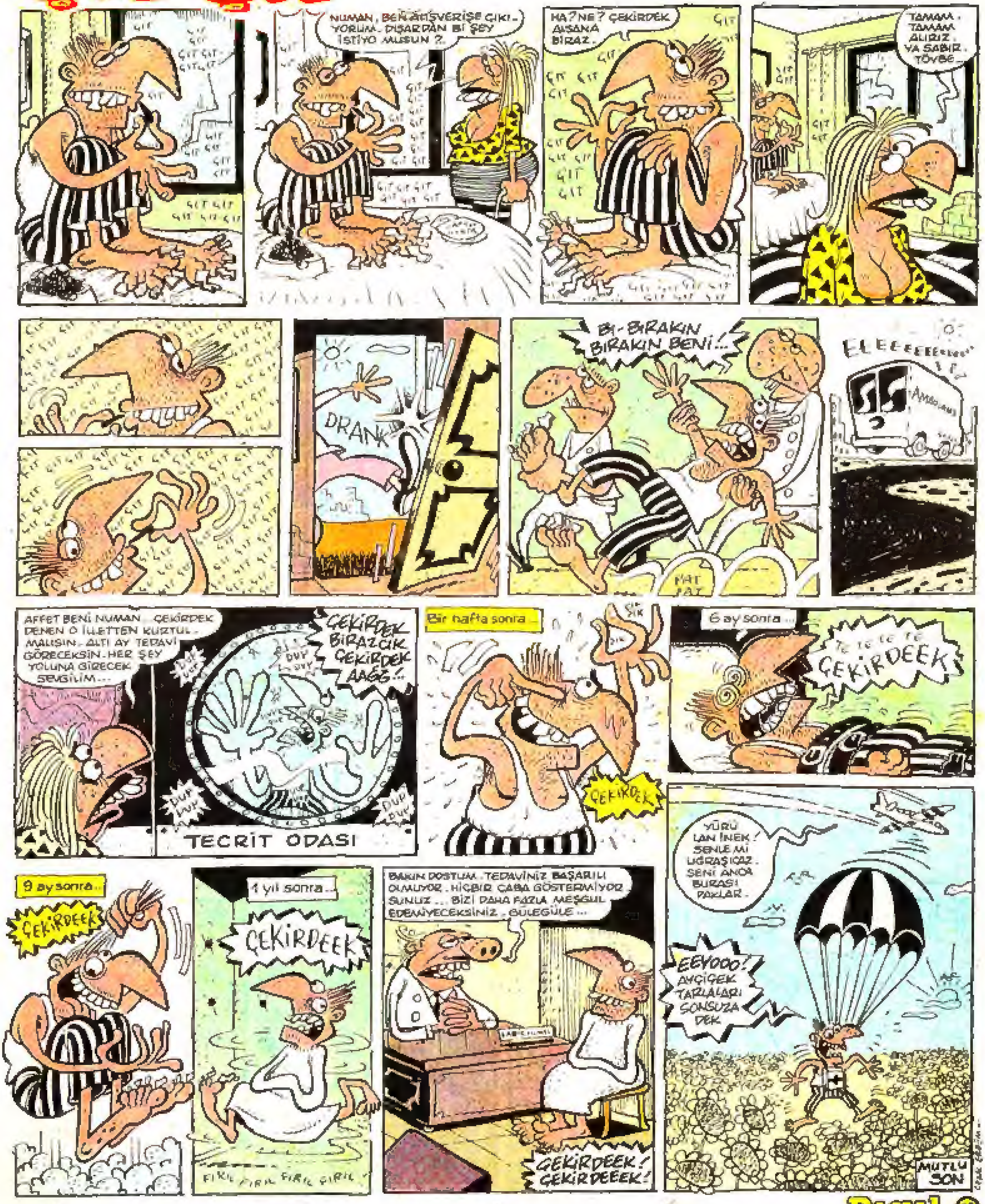

40'INDAN SONRA
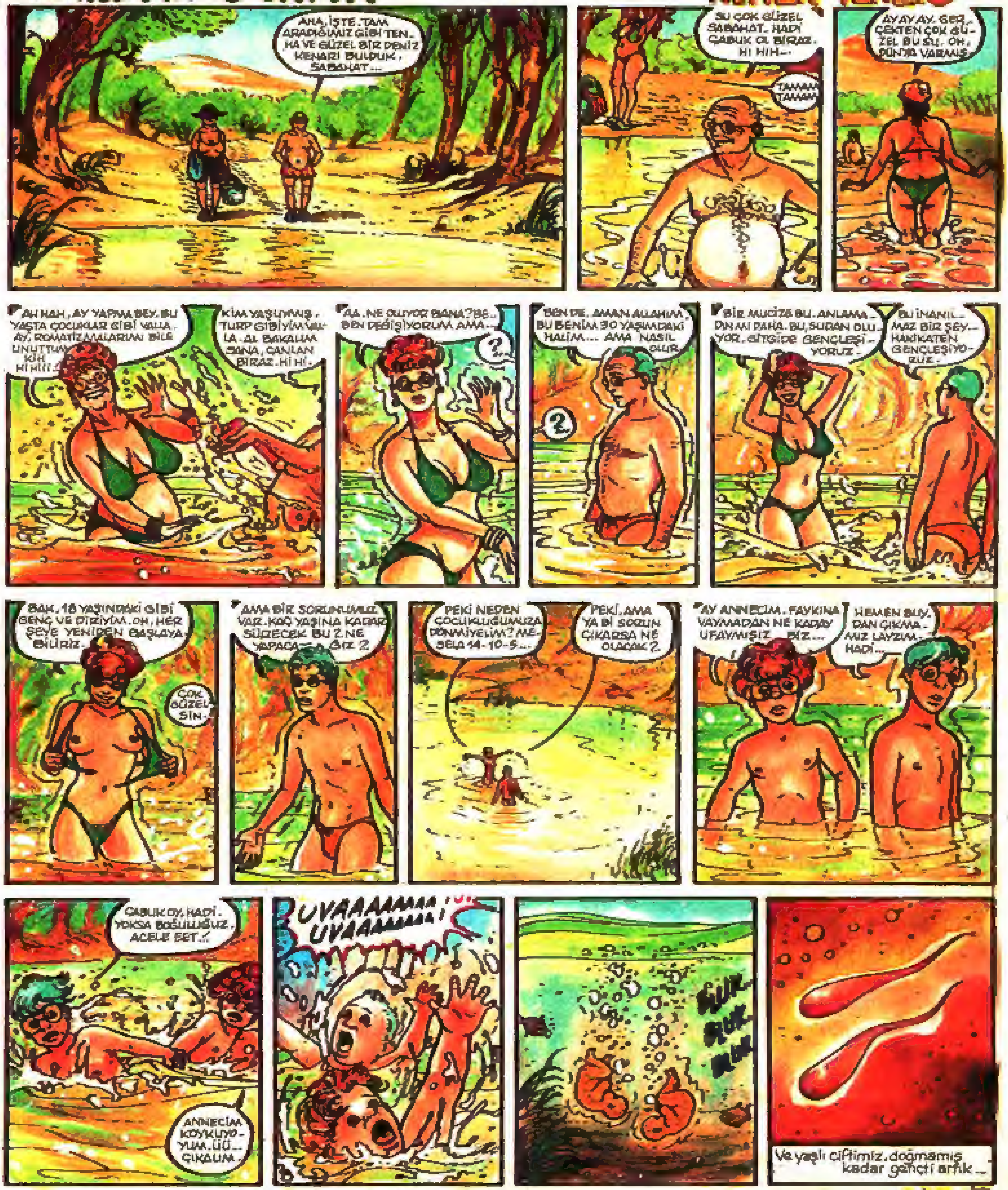
KENAN YARAR